

16 kwietnia przypada rocznica śmierci dwóch wybitnych toruńskich humanistów, Honorowych Obywateli Torunia - prof. Hutnikiewicza i prof. Biskupa.

Zmarli tego samego dnia, w odstępie 7 lat. Prof. Artur Hutnikiewicz, legenda toruńskiej polonistyki, znawca literatury międzywojennej i twórczości Stefana Żeromskiego, odszedł 16 kwietnia 2005 r. Siedem lat później, 16 kwietnia 2012 r. zmarł prof. Marian Biskup, wybitny polski historyk, znawca historii średniowiecznej, szczególnie dziejów zakonu krzyżackiego. Obaj byli współtwórcami renomy toruńskiego Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, wielkimi osobowościami, które kształtowały pokolenia studentów i pracowników naukowych.

Z okazji 8. rocznicy śmierci prof. Hutnikiewicza i 1. rocznicy śmierci prof. Biskupa ich groby na cmentarzu św. Jerzego przy ul. Gałczyńskiego odwiedzili z kwiatami zastępca prezydenta Torunia **Ludwik Szuba** i wiceprzewodniczący Rady Miasta **Andrzej Jasiński**.

Urodzony we Lwowie w 1916 r. **prof. Artur Hutnikiewicz**, mieszkał w Toruniu od 1946 r., kiedy objął stanowisko starszego asystenta w Katedrze Teorii Literatury i Literatury Porównawczej na UMK. Jego charakterystyczna, strzelista postać, przygarbiona w ostatnich latach życia, wzbudzała respekt na korytarzach Collegium Maius. Czarował studentów opowieściami o Żeromskim, z błyskiem w oku i szelmowskim uśmiechem cytował na wykładach co smakowitsze fragmenty "Popiołów" i "Przedwiośnia" i "Dziejów grzechu". Zwykle spokojny i łagodny, potrafił wzbudzić postrach studentów ogłaszając pod koniec semestru, że połowie chętnych nie da wpisu w indeksie, bo ich nie widział na wykładzie. Lecz w końcu zawsze dawał, a w sali wykładowej i tak nie zmieściłoby się już więcej słuchaczy, bo była pełna. Zresztą Profesor nigdy nie był zwolennikiem współczesnego stylu studiowania - jego zdaniem nadmiar obowiązkowych zajęć, ćwiczeń i wykładów zamieniał dorosłych w niedojrzałych uczniów, tłumił ich własne ambicje i poszukiwania naukowe. On sam wyszedł ze starej, lwowskiej szkoły akademickiej, gdzie studenci sami decydowali, na jakie zajęcia i wykłady w ramach obowiązkowego wymiaru chcą chodzić, a najważniejszymi przewodnikami na drodze naukowych odkryć byli wybitni profesorowie - mistrzowie.

W Toruniu Artur Hutnikiewicz przeszedł wszystkie szczeble kariery uniwersyteckiej: doktoryzował się w 1948 r. rozprawą o twórczości Żeromskiego, w 1962 r. został mianowany profesorem nadzwyczajnym, a w 1973 r. profesorem zwyczajnym. W latach 1956-58 był prodziekanem Wydziału Humanistycznego, do 1968 r. kierownikiem Katedry Literatury Polskiej XX w., następnie w latach 1973-86 kierownikiem Zakładu Historii Literatury Polskiej, a od 1980 r. do 1986 r. dyrektorem Instytutu Filologii Polskiej. Przez wiele lat działał w Towarzystwie Naukowym w Toruniu, w Radzie Naukowej Instytutu Badań Literackich oraz w Komitecie Nauk o Literaturze PAN. Był też członkiem honorowym Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza oraz Towarzystwa im. Stefana Żeromskiego. W 1993 r. wstąpił do reaktywowanej Polskiej Akademii Umiejętności w Krakowie.

W swoim dorobku miał ponad 200 rozpraw i esejów, m.in. studium "Żeromski i naturalizm", rozprawę "Twórczość literacka Stefana Grabińskiego (1887-1936)", wielokrotnie wznawianą monografię "Stefan Żeromski" oraz kompendium wiedzy o literaturze XX w. "Od czystej formy do literatury faktu". Pod koniec życia napisał książkę o literaturze polskiej w latach 1918-1945. Krytycznie nastawiony do rzeczywistości powojennej, nie był ulubieńcem peerelowskich władz. Kilkakrotnie zabierano mu paszport, odmawiano prawa wyjazdu z kraju, cenzurowano teksty.

Wykształcił w Toruniu 450 magistrów filologii polskiej, 12 doktorów i 8 doktorów habilitowanych. Jego nazwisko wymienił wśród najbardziej znaczących dla polskiej nauki Jan Paweł II podczas pobytu na toruńskim UMK w czerwcu 1999 r. Prof. Hutnikiewicz zmuszony po studiach do opuszczenia ukochanego Lwowa, zawsze podkreślał swoje ogromne przywiązanie do Torunia, o którym mawiał: "moje małe miejsce na ziemi, mój dom". W 2002 r. Rada Miasta nadała mu tytuł Honorowego Obywatela Torunia.

Profesor **Marian Biskup** urodził się 19 grudnia 1922 roku w Inowrocławiu. Po wojnie na stałe zamieszkał w Toruniu. Jest autorem wielu książek i artykułów o historii Torunia i jego wybitnych mieszkańcach, przede wszystkim o Mikołaju Koperniku. Niestrudzony badacz materiałów źródłowych historii Pomorza, Zakonu Krzyżackiego i Torunia. Imponujący jest zakres jego działalności naukowej i redakcyjnej, m.in. kierowanie jednym z najlepszych periodyków historycznych w Polsce - "Zapiskami Historycznymi". Dzięki niemu powołano do życia m.in. Olimpiadę Historyczną. Od 1991 r. był członkiem rzeczywistym Polskiej Akademii Nauk i Polskiej Akademii Umiejętności.

Jego życie i kariera zawodowa były nierozzerwalnie związane z Toruniem. Studia magisterskie odbył na UMK w latach 1949-52, jednocześnie był nauczycielem w toruńskiej szkole średniej (1947-51), przez 15 lat pracował na UMK (1957-72, docent - 1958, prof. nadzwyczajny - 1961; prof. zwyczajny Zakładu Historii Średniowiecznej). Od 1955 r. działał w Towarzystwie Naukowym w Toruniu, w 1965 r.

został sekretarzem generalnym TNT, w 1983 r. został wybrany prezesem Towarzystwa Naukowego w Toruniu.

Przyznanie mu w 2000 r. tytułu Honorowego Obywatela Torunia poprzedziła jednomyślnie przyjęta uchwała Kapituły Honorowych Wyróżnień Miasta Torunia, w której wskazano na wybitne zasługi prof. Biskupa w rozświetleniu Torunia w kraju i za granicą w wielu książkach i artykułach o historii miasta, nieoceniony wkład w popularyzację wielowiekowego dorobku Torunia, wychowywanie wielu pokoleń młodzieży w duchu poszanowania rodzimej historii oraz uznanie Profesora za autorytet moralny i naukowy.

- [Powrót](#)
- [Udostępnij na: X](#)
- [Udostępnij na: FB](#)
- [Drukuj](#)
- [PDF](#)